

Arrest

nr. 308 001 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.TYTGAT
Sint-Kristoffelsstraat 34 bus 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 maart 2024.

Gelet op de beschikking van 24 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin wordt het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd

als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 mei 2024 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker zet mondeling uiteen waarom het beroep volgens hem tijdig werd ingesteld. De voorzitter wijst erop dat hij er bij deze berekening ten onrechte van uitgaat dat 5 december 2023 niet in de beroepstermijn is inbegrepen, terwijl de termijn net op deze dag begint te lopen. Verzoeker erkent dat hij zich heeft vergist, dat de termijnberekening die wordt gehanteerd in de beschikking bijgevolg correct is en hij dus “niets meer heeft te zeggen”.”

5. Bijgevolg werpt verzoeker met zijn betoog ter zitting geen ander licht op de grond van de beschikking inzake de laattijdigheid van zijn verzoekschrift, maar erkent hij daarentegen dat die grond correct is.

De Raad licht volledigheidshalve toe als volgt:

In de beschikking van 27 februari 2024 werd vastgesteld dat verzoekers beroep tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus onontvankelijk overkomt wegens laattijdigheid.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn vervat in voormeld artikel is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien de verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 30 november 2023 aan verzoeker aangetekend ter kennis werd gebracht.

Conform artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint de beroepstermijn in dit geval te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst, hetgeen in casu niet het geval is.

Dinsdag 5 december 2023 was derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, wat verzoeker ter zitting erkent, zodat, gelet op de beroepstermijn van 30 dagen, woensdag 3 januari 2024 de vervalldag was. Het verzoekschrift, elektronisch verstuurd op 4 januari 2024, is dus ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het beroep is dus laattijdig en om die reden onontvankelijk.

6. Bijgevolg wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 27 februari 2024 opgenomen grond.

Het beroep is laattijdig en daarom onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES